

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF

€1
€2 steunprijs

Nummer 9 - november- december 2019

KLIMAAT VRAAGT SOCIALISME

Nederland zou voorop moeten lopen in de strijd tegen klimaatverandering. In dit kleine land komen een aantal dingen bij elkaar. Nederland, het woord zegt het al, ligt voor een deel al onder water...Er komen allerlei transportwegen bijeen; Rotterdam is een wereldknooppunt voor het vervoer van goederen, Schiphol voor vliegtuigpassagiers. Nederland is de tweede exporteur van landbouwgoederen in de wereld (na de VS). Een deel ervan is wederexport van goederen als cacao en vetten, maar een belangrijk deel bestaat uit groenten, vlees, boter en eieren. Veel plekken in steden zijn ernstig vervuild met fijnstof door het zware verkeer.

DOOR PIETER BRANS, AMSTERDAM

Dat alles bij elkaar opgeteld, betekent dat de druk op de natuur in Nederland simpelweg groot is. Of je nu praat over stikstofuitstoot, CO2 emissies, vervuild slib, fijnstof: het is er allemaal en veel. Reden, zou je denken, om vooraan te staan in de strijd tegen vervuiling en klimaatopwarming. Toch is dat niet het geval. De conservatieve politiek, de greep van VVD, CDA, D66 en Groen Links (feitelijk zo ongeveer deel van de coalitie) op de samenleving, is daar de oorzaak van.

Het protest tegen de klimaatopwarming en de vervuiling heeft gelukkig ook een stevige echo in Nederland. De demonstraties vertoonden een behoorlijk grote opkomst, vooral van jongeren. Het protest

is in de beginfase en het enthousiasme is groot. Maar natuurlijk moeten we ook scherp kijken naar de resultaten van het protest.

Het zal duidelijk dat alles wat we als individu tegen klimaatopwarming en vervuiling kunnen doen een bijdrage levert. Ook minder vlees eten, korter douchen en minder vliegen en autorijden. Maar met een 100-tal bedrijven verantwoordelijk voor 70% van alle CO2 uitstoot, moeten we ook de productie van letterlijk bijna alles anders organiseren.

Daarbij stuiten we vierkant op het kapitalisme. Dat systeem is blind. Winst is alles wat telt en ook bepaalt wat er gebeurt. Het zijn niet de mensen die aan het hoofd staan van ondernemingen of regering, die zijn vervangbaar. Het gehele systeem stuurt zichzelf naar meer winst en neemt daarvoor alles wat nodig is. In een systeem waarin winst bepaalt wat en hoe er geproduceerd wordt, is hooguit een beetje bijsturen mogelijk. Maar meer niet.

De enige klasse in de maatschappij die de klasse van kapitalisten kan vervangen is de arbeidersklasse. Dat zijn de vrouwen en mannen die alles in deze maatschappij produceren; daarom zijn zij als enigen in staat om het beheer over de productie over te nemen en te veranderen. Bij de ondernemers blijft het belang van winst voorop staan; de arbeidersklasse kan zorgen dat het algemeen belang en dus ook de belangen van het klimaat voorop komen te staan.

Aankomende recessie

Socialisme enige uitweg uit de crisis!

Alle serieuze kapitalistische commentatoren zijn het er over eens, dat we aan een vooravond van een nieuwe wereldwijde recessie staan. Het IMF schaalde zijn prognose voor de wereld-economie in 2019 terug tot nog maar 3 procent economische groei, het laagste sinds de financiële crisis van 2008. Slechts met uitzonderlijk gigantische maatregelen werd bij de vorige crisis een depressie vergelijkbaar met de jaren '30 vermeden. Maar al deze maatregelen hebben geen enkele van de tegenstellingen opgelost, integendeel. Op kapitalistische basis kan een nieuwe crisis met dramatische gevolgen voor de werkenden niet vermeden worden. Daarom is de strijd voor socialistische verandering meer dan ooit urgent!

DOOR BARBARA VEGER, ROTTERMDAM

De Nederlandse economie staat er weliswaar relatief beter voor dan de meeste andere Europese landen, met een begrotingsoverschot van 10 miljard euro, een verwachte economische groei voor dit jaar van 1,8%, een staatsschuld van net onder de 50% en een lage werkloosheid van 3,4%. Dit bracht de regeringspartijen op Prinsjesdag ertoe om vooral een mooi-weer verhaal te houden, met slechts als voetnoot dat de toekomst er wat minder rooskleurig uit zou kunnen zien. Maar Nederland zal niet immuun zijn voor een zich ontwikkelende wereldrecessie. Duitsland, onze belangrijkste handelspartner, wordt hard getroffen door de handelsoorlog tussen de VS, de EU en China, en is al in recessie; onze tweede grootste handelspartner is het Verenigd Koninkrijk, en een slechte Brexit zal de Nederlandse economie hard raken. Economen hebben becijferd dat dat 73.000 banen in Nederland kan kosten. Nederland is daarnaast kampioen flexbanen van Europa (40% van de werkende bevolking), wat betekent dat bij een recessie de werkloosheid snel kan groeien.

Een nieuwe olieschok (veroorzaakt door verdergaande instabiliteit in het Midden-Oosten) kan heel de wereld-economie in recessie dompelen. Deze zal direct de realiteit blootleggen in de financiële sector, waar de winsthonger heeft geleid tot gelijkaardige speculatie en risico's die 12 jaar geleden het hele financiële systeem deden wankelen.

Nu een nieuwe recessie zich aandient, rijst de vraag of de centrale banken en

overheden niet hun instrumenten reeds opgebruikt hebben om de recessie te verzachten. Er is een hernieuwde discussie over de noodzaak voor stimuli. Sommige kapitalistische strategen pleiten voor grootschalige overheidsinvesteringen door de landen die daartoe in staat zijn, zoals Duitsland en Nederland. De Nederlandse regering heeft daar gehoor aan gegeven met haar plannen voor een investeringsfonds van 50 miljard euro. Maar de ruimte ervoor vandaag is beperkt door het recordniveau aan schuld bij de meeste andere overheden, de grote schuldenberg van China (die vorige keer nog een motor was van groei) maar ook in de VS die nu al een staatsschuld heeft van 106%, de reeds zeer lage rentevoeten, maar ook omdat de toegenomen inter-imperialistische rivaliteit een gecoördineerde internationale actie zoals in 2008 uitsluit.

Een terugkeer naar een lange en stabiele periode van keynesianisme (de vraag stimuleren door grote overheidsuitgaven) zoals na WO2 is uitgesloten. Dit was slechts mogelijk in de naoorlogse groeifase nadat de vernietigingen tijdens WO2 er de voorwaarden voor creëerden, toen de dreiging van een stalinistisch blok een constante druk zette en men probeerde om met hervormingen van bovenaf, revolutie van onderuit te voorkomen.

In de zeventiger jaren werkte het keynesianisme niet meer, en ontstond er een crisis van "stagflatie" (stagnatie gekoppeld aan inflatie). Door de kracht van de arbeidersbeweging duurde het tot in de jaren '80 tot de kapitalistenklasse haar nieuwe beleid, het neoliberalisme, door kon voeren.

Maar dat het neoliberalisme als dominante economische politiek niet langer werkt, is steeds duidelijker. Een alternatief hebben de kapitalisten echter nog niet voorhanden en dat zorgt voor instabiliteit op alle vlakken. Het belangrijkste gevolg van de crisis van het kapitalisme is misschien wel hoe het na bijna 40 jaar neoliberalisme haar sociale steun in de samenleving heeft uitgehouden en hoe het de kapitalistische politieke instrumenten heeft gediscredeerd.

Wanneer de nieuwe crisis uitbreekt en de werkende bevolking om nieuwe opofferingen wordt gevraagd, is het niet onbelangrijk hoe de vorige periode werd ervaren. Er is niet vergeten hoe de kapitalistische klasse in de eerste plaats in staat is geweest haar eigenbelang te verdedigen en haar winsten te herstellen met een hard bezuinigingsbeleid over de rug van de werkende bevolking wereldwijd. Daarnaast is de werkende klasse beter voorbereid op deze crisis dan de vorige, door de groeiende populariteit van socialistische ideeën zoals bijvoorbeeld rond de campagnes van Bernie Sanders in de VS, Corbyn in het VK, Melenchon in Frankrijk....

Nu al zien we een enorme opleving van massastrijd, van jongeren rond klimaat, de massabewegingen in Latijns Amerika en het Midden Oosten, maar ook in Catalonië, ... Dit toont het potentieel aan voor revolutionaire verandering richting het socialisme, de enige uitweg uit de crisis. Echter, het opbouwen van sterke socialistische strijdpartijen is noodzakelijk om tot de noodzakelijke maatschappijverandering te komen. Sluit je daarom aan bij Socialistisch Alternatief en het CWI!

Een terugkeer naar een lange en stabiele periode van keynesianisme (de vraag stimuleren door grote overheidsuitgaven) zoals na WO2 is uitgesloten. Dit was slechts mogelijk in de naoorlogse groeifase nadat de vernietigingen tijdens WO2 er de voorwaarden voor creëerden, toen de dreiging van een stalinistisch blok een constante druk zette en men probeerde om met hervormingen van bovenaf, revolutie van onderuit te voorkomen.

Pensioenen: Al is de leugen nog zo snel...

Waar voorzitter van de FNV Han Busker zich eerst nog beriep op de rust en draagvlak die met het Pensioen en AOW-akkoord is gecreëerd, blijft de grote olifant Rekenrente in deze kwestie maar niet vermeden te kunnen worden. De bezweringen van 1e onderhandelaar Tuur Elzinga dat er geen verslechtingen zullen worden geaccepteerd, beginnen hol te klinken. Omdat bij een groot aantal fondsen volgend jaar kortingen dreigen. Knot en Koolmees blijven aan hun wurgmodel vasthouden, omdat ze zo dankzij de wetgeving rond het Nieuwe Financiële Toetsings Kader hun bijna-nul-rentedragende staatsobligaties in de pensioenfondsen kunnen (blijven) dumpen en zo miljarden kunnen vrijspelen om hun broodheren en vrouwen te spekken. Hetgeen met een duur woord **Quantitative Easing** wordt genoemd.

DOOR PETER DEN HAAN, LID LEDENPARLEMENT FNV, SECTOR VERVOER. (OP PERSOONLIJKE TITEL)

Ondanks al propaganda van staatsomroepen, de Regering en huurlingen zoals het instituut Netspar, is er groot protest ontstaan op deze aanval op het pensioenstelsel vanuit Pensioenbesturen en vertegenwoordigers, gepensioneerd zelf maar inmiddels ook vanuit de beroepsgroep Actuarissen en Financiële economen. Vanuit diverse belangorganisaties is inmiddels een rechtszaak in voorbereiding om deze wellicht onrecht-

matige diefstal een halt toe te roepen. Het gaat tenslotte niet alleen over de opbouw van het toekomstig pensioen, maar ook over indexatie van de huidige pensioenen. En over een transitie bedrag van rond de 60 miljard in de overgang van het huidige naar een nieuw systeem, wat een verslechtering voor jongeren betekend...

Ondanks het grote ledenverlies geeft de FNV-leiding weinig tekenen van zelfreflectie. Het ruim 2 jaar geleden ingezette Offensief om de race naar de bodem te stoppen is omgezet in een ouderwets polderakkoord. "We doen wat we deden en krijgen wat we kregen" is het vanzelfsprekende gevolg; ledenverlies en achteruitgang. De botsing tussen de omstandigheden die een strijdbare vakbond vereisen en een leiding die

openlijk het burgerlijk systeem verdedigt tegen de belangen van de leden in, zullen linksom of rechtsom een uitweg vinden. Een nieuwe organisatie om de invloed van leden en kaderleden nog verder terug te dringen is een heilloze weg naar verval en uiteindelijk tot splitsing. Als er 1 les is te trekken uit 125 jaar vakbeweging, is het wel dat het leunen op de inactieve lagen voor onze belangenorganisatie de nekslag betekent. We hebben een strijdbare vakbond nodig, die vecht voor indexeren in plaats van korten, de AOW terug naar 65 en 1500 euro netto per maand en aanpassing van de nieuwe Financiële Toetsings Kaders en de rekenrente. En dat vereist een ander soort kabinet.

Om geweld tegen vrouwen te stoppen is minimumloon van 14 euro/uur noodzakelijk!

25 november is de internationale actiedag tegen geweld tegen vrouwen. Volgens onderzoek van de Fundamental Rights Agency van de EU ligt het percentage vrouwen dat in Nederland te maken heeft met seksueel, fysiek of psychisch geweld op 45 procent! In 2018 werden in Nederland 43 vrouwen vermoord, waarvan driekwart door de partner of ex-partner. Om dit geweld te stoppen zijn sociale eisen noodzakelijk, zoals de eis van de FNV voor een minimumloon van 14 euro per uur.

DOOR BARBARA VEGER, ROTTERDAM

Voor vrouwen die te maken krijgen met geweld in een relatie, is ontsnappen niet eenvoudig. Er is een gebrek aan plaatsen in Blijf-Van-Mijn-Lijf-Huizen, en een betaalbare woning vinden met de enorme woningnood is zeer moeilijk. Veel vrouwen dreigen bij het verlaten van een gewelddadige

partner bovendien in de armoede terecht te komen. 40% van de vrouwen in Nederland heeft een te laag inkomen om zelfstandig van rond te komen. 75% van de Nederlandse vrouwen werkt in deeltijd, met name door het gebrek aan betaalbare kinderopvang; daarmee is Nederland koploper in Europa. Verhogen van het minimumloon tot 14 euro per uur, een eis waar de FNV campagne voor voert, zou de financiële onafhankelijkheid (en daarmee de mogelijkheid om een gewelddadige partner te verlaten) van veel vrouwen drastisch verbeteren. Daarnaast zijn gratis kinderopvang, en arbeidstijdverkorting met behoud van loon, zodat vrouwen die in deeltijd werken een volledig loon kunnen ontvangen, noodzakelijk. Ook zouden de uitkeringen verhoogd en geïndividualiseerd moeten worden, zodat vrouwen in een uitkeringssituatie niet afhankelijk zijn van hun partner.

Overwinningen zijn belangrijk als voorbeeld voor andere werkenden. In de VS

voerde onze zusterorganisatie Socialist Alternative campagne voor een hoger minimumloon van 15 dollar per uur in Seattle. Deze eis werd in 2014 afgedwongen, waarna hetzelfde gebeurde in tal van andere steden. Een overwinning was mogelijk op basis van een grootschalige campagne waarin het socialistische raadslid Kshama Sawant een actieve rol speelde. De campagne 15 Now bouwde 11 actiecomités op in de stad, voerde campagne op straat en hield demonstraties. Met deze actiecomités en democratische algemene vergaderingen was het voor de activisten mogelijk om hun strijd zelf in handen te nemen. Socialist Alternative toonde bovendien aan hoe een verkozen positie kan gebruikt worden om een beweging op te bouwen en te versterken.

De campagne van de FNV voor 14 euro/uur is een goede eerste aanzet, maar moet serieus ingevuld worden met een concreet actieplan. Daarbij kunnen we lessen trekken uit de successen in Seattle.

Individuele inspanningen volstaan niet voor ecologische transitie – SYSTEM CHANGE IS NODIG!

We worden er mee om de oren geslagen: “verandering begint bij jezelf.” Alles zou afhangen van ons gedrag en kleine dagelijkse handelingen. Zouden we gereed zijn als iedereen vegetariër wordt, enkel nog lokale producten koopt, voor korte afstanden steeds de fiets neemt, het vliegtuig helemaal verbant, drie keer minder nieuwe kleren koopt en enkel nog tweedehands huishoudapparaten gebruikt? Een nieuwe studie geeft aan dat dit niet zou volstaan als antwoord op de klimaatuitdagingen.

BEWERKING VAN ARTIKELEN UIT ‘DE LINKSE SOCIALIST’, MAANDBLAD VAN ONZE BELGISCHE ZUSTERORGANISATIE

Volgens een studie van het Franse adviesbureau “Carbone 4”, dat gespecialiseerd is in een koolstofarme strategie en aanpassing aan de klimaatverandering, zou de som van de individuele inspanningen zoals hierboven beschreven overeenkomen met minder dan een derde van de inspanning die nodig is om aan het Klimaatverdrag van Parijs te voldoen. Afhankelijk van de veronderstellingen die in de studie zijn gemaakt, zouden de overheid en de bedrijven tussen de helft en driekwart van de vereiste emissiereductie-inspanning moeten leveren. De observatie is zo klaar als een klontje: alleen vertrouwen op eigen verantwoordelijkheid is als jezelf in de voet schieten.

GEDURFDE MAAR CRUCIALE COLLECTIEVE OPLOSSINGEN

Er zijn veel maatregelen die de overheden dringend moeten nemen. De eerste zijn de renovatie van openbare gebouwen en sociale woningen, grootschalige investeringen in de ontwikkeling van openbaar vervoer (gratis en kwalitatief hoogstaand openbaar vervoer), de omvorming van de hele energiesector tot een openbare dienst (zonder compensatie van aandeelhouders van bestaande bedrijven tenzij op basis van bewezen behoeften) om een einde te maken aan de kolen- en gassector. 100 grote bedrijven (vooral olie-, gas- en kolenbedrijven) zijn verantwoordelijk voor 71% van de CO2 uitstoot. Bedrijven als Shell denken slechts aan de korte-termijn winsten, met volledige minachting voor het milieu, maar ook

De strijd voor het klimaat is internationaal!

Milieuvernietiging houdt zich niet aan grenzen. Toen nucleaire stoffen bij de tsunami in Japan in de zee terecht kwamen, had dat gevolgen voor het zeeleven tot ver buiten het land. En als het Amazonewoud in brand staat, heeft dat gevolgen voor het klimaat over de gehele wereld.

De jongeren die in actie komen voor het klimaat begrijpen dat, en er zijn al diverse internationale stakingsdagen geweest met een enorme opkomst, de laatste 20-27 september met meer dan 6 miljoen deelnemers wereldwijd.

Maar er is meer nodig dan gecoördineerde internationale actiedagen. Socialistisch Alternatief is onderdeel van World Socialist Alternative – CWI, dat bouwt aan een wereldpartij om een einde te maken

aan het verwoestende kapitalistische systeem en het te vervangen door een democratisch socialistische samenleving op wereldvlak.

We hebben afdelingen in meer dan 30 landen, bijvoorbeeld ook in Brazilië,

waar onze leden vechten tegen het ultrarechtse beleid van Bolsonaro, dat de agrobusiness vrij spel geeft om het Amazonewoud te vernietigen en tevens de leefomstandigheden van jongeren, vrouwen, werkenden en de inheemse bevolking zwaar treft. Wil je meer over ons weten of actief lid worden? Bezoek onze websites: www.socialistischalternatief.nl en www.worldsocialist.net, of stuur een email naar: info@socialistischalternatief.nl.

voor de leefomstandigheden van de bevolking. Dat zagen we met de aardbevingen in Groningen, veroorzaakt door de gaswinning, maar erger nog in Nigeria, waar Shell medeverantwoordelijk was voor de onderdrukking en executie van de Ogoni-milieuactivisten.

ZULLEN BEDRIJVEN DE STRIJD VOEREN?

Bazen en hun politici schreeuwen in koor dat bovenstaande maatregelen 'onbetaalbaar' zijn. Voor hen is er maar één optie: verder in het huidige doodlopende straatje rennen. Het enige wat volgens hen kan, is het 'groene' gedrag van individuen en bedrijven fiscaal stimuleren.

Voor ons betekent een "fiscale stimulus" dat we extra ecotaksen en andere asociale belastingen moeten ophoesten. Zo heeft de Duitse regering van Merkel samen met de groene partij een project opgezet voor een CO2-belasting die alle mensen treft op basis van consumptiegoederen. Onder het voorwendsel van een ecologische heroriëntatie van de industrie, is er vooral sprake van prijsstijgingen die de koopkracht van de werknemers en de meest kwetsbaren treffen en tegelijk de overheidsinkomsten moet opkrikken op een ogenblik dat de economie in de problemen komt.

Ook klinken er in diverse landen geluiden om vliegen extra te belasten. De absurde werkelijkheid is echter, dat je voor reizen binnen Europa dikwijls niet alleen sneller, maar ook veel goedkoper uit bent als je het vliegtuig pakt in plaats van de trein. Het opzetten van betaalbare, snelle treinverbindingen door heel Europa zou daarentegen het vliegverkeer drastisch terug kunnen dringen.

Verschillende bedrijven springen op de bio-kar omdat het financieel interessant is. Zelfs Coca-Cola heeft een campagne waarin het oproept tot hergebruik en opkomt voor een afvalvrije wereld. Het Franse TV-programma Cash Investigation wees er echter op dat Coca-Cola in een interne nota fel gekant is tegen een verhoging van de hergebruikdoelstellingen in Europa. Herbruikbare glazen flessen blijven veruit het meest ecologisch, maar dat betekent het organiseren van een distributiestelsel van ophaling en hergebruik van deze flessen. Daartoe zijn Coca Cola en andere multinationals niet be-

reid. Voor hen is ecologie slechts een kwestie van communicatie: een manier om op de groene golf te surfen.

Laten we ons niet voor de gek houden: een collectieve strijd tegen dit systeem is noodzakelijk. Het moet gericht zijn op de collectivisering van de productiemiddelen, want we hebben geen controle over wat we niet bezitten. Alleen door het overnemen van de belangrijkste economische sectoren onder democratisch beheer en controle van de gemeenschap, een socialistische transformatie van de samenleving, kan de schade beperkt worden. Op dit moment is het niet langer een slogan, maar een essentiële noodzaak. Laten we de mobilisaties die in november gepland zijn versterken en van de gelegenheid gebruik maken om het programma en de te volgen methode te bespreken om te kunnen controleren en bepalen wat we produceren op een manier die de mensheid en de planeet respecteert!

Laten we ons niet voor de gek houden: een collectieve strijd tegen dit systeem is noodzakelijk. Het moet gericht zijn op de collectivisering van de productiemiddelen, want we hebben geen controle over wat we niet bezitten. Alleen door het overnemen van de belangrijkste economische sectoren onder democratisch beheer en controle van de gemeenschap, een socialistische transformatie van de samenleving, kan de schade beperkt worden.

Boeren: slachtoffer van winststreven

Boeren zijn kleine ondernemers. In tegenstelling tot de grote ondernemers beschikken zij over weinig macht in de maatschappij. De arbeiders kunnen door organisatie proberen om hun arbeid duurder te verkopen. Boeren moeten het in het kapitalistische systeem afleggen tegen de grote voedselbedrijven die de agrobusiness domineren, de banken voor wie ze van geld afhankelijk zijn (de letters BO in de afkorting Rabobank zijn nog van de Boerenleenbank) en de overheid die boeren overstelpt met bureaucratische verplichtingen.

DOOR PIETER BRANS, AMSTERDAM

Stikstof uit mest en kunstmest is in Nederland een gigantisch probleem. De helft van de stikstof komt uit de landbouw. En de totale uitstoot, gecombineerd met die van verkeer, industrie en wat er uit het buitenland aan stikstof neerslaat, is veel meer dan de natuur aankan. Zeldzame soorten verdwijnen, algemeen voorkomende planten als gras en brandnetels groeien als kool. De weinige natuur die in Nederland aanwezig is in natuurparken, lijdt er onder.

Nederland is de grootste landbouwexporteur van de wereld na de VS. Dat alleen al is natuurlijk een krankzinnig gegeven. De Nederlandse landbouwexport wordt driekwart in Nederland geproduceerd (de rest is eerder geïmporteerd) en dat betekent gigantisch veel sier-teelt (bloemen en planten), zuivel en eieren en vlees. Het meeste gaat naar Duitsland.

De Nederlandse landbouw is vooral een melkkoe voor grote landbouw- en voedselbedrijven, de boeren verdienen er niet veel aan. In hun bedrijf is vaak niets van de boeren zelf: het land en de boerderij zijn van de bank, de machines ook en het product van de boer is van te voren al gekocht door grote bedrijven en wel voor de prijs die zij er voor willen geven.

Het is geen wonder dat boeren in opstand komen als de lasten van het verminderen van de stikstofuitstoot ook nog eens bij hen worden

neergelegd. Het is noodzakelijk om tot grote veranderingen in de landbouw te komen, maar dan wel door de echte problemen aan te pakken: de wurggreep waar agrobusiness en banken het boerenbedrijf in houden. Nationalisatie van de agrobusiness en distributiekanaalen zou de boeren een eerlijke prijs voor hun producten kunnen garanderen. Nationalisatie van de banken zou het mogelijk maken om de boeren goedkoop krediet ter beschikking te stellen (en kwijtschelding van schulden als dat nodig is), zodat het voor hen daadwerkelijk mogelijk is over te gaan op kleinschaligere, duurzame en diervriendelijke landbouw.

DE MASSA'S KOMEN IN OPSTAND!

Ecuador, Chili, Argentinië, Peru, Haïti, Porto Rico, Catalonië, Egypte, Irak, Algerije, Soedan, Libanon! Massabewegingen in de hele wereld, vooral in Latijns Amerika en het Midden Oosten, doen het kapitalisme schokken!

DOOR PEDRO, EINDHOVEN

LATIJS AMERIKA

Latijns Amerika gaat door een verdieping van zijn economische, politieke en sociale crisis. Een nieuwe fase van verzet en strijd tegen de aanvallen van het kapitalisme, het grote kapitaal en zijn lokale lakeien is in de regio begonnen. Elke week zijn er massale uitbarstingen in nieuwe landen.

De opstand van inheemse volkeren en de algemene staking van arbeiders in Ecuador dwong de regering van Lenin Moreno om terug te komen op de implementatie van de plannen die waren opgelegd door het IMF. Het is een duidelijk voorbeeld van de ernst van de crisis, de bereidheid om te vechten en van de kracht van de onderdrukte en uitgebuite massa's in de regio.

Ook in Chili, het zogenaamde schoolvoorbeeld van het neoliberalisme, hebben stakingen en massale protesten tegen jaren van anti-arbeiders beleid de regering gedwongen om terug te komen op hogere prijzen voor openbaar vervoer en andere concessies afgedwongen.

MIDDEN OOSTEN

Na verschillende jaren van relatieve rust, was er een golf van protesten in Egypte tegen de verslech-

tering van de levensstandaard, de steeds hogere prijzen en de bezuinigingen op de sociale zekerheid.

In Irak protesteren de massa's 16 jaar na de interventie van het imperialisme tegen werkloosheid, corruptie, etnisch en religieus sektarisme, de verslechtering van de publieke diensten, de regering en zijn imperialistische ondersteuners!

In de Libanon is een beweging tegen de "Whatsapp" belasting uitgegroeid tot de grootste protestbeweging ooit in dat land tegen sektarische verdeeldheid, de regering en het hele corrupte systeem!

In al deze landen beantwoordt de kapitalistische staat de protesten met geweld en overal heeft het verzet een antiautoritaire component. Deze bewegingen maken het internationalistische karakter van de strijd tegen het kapitalisme duidelijk en ze wijzen de weg vooruit voor de massa's. Het ziet er naar uit dat ze door zullen gaan en in de toekomst sterker zullen worden met een steeds grotere aanwezigheid van de arbeidersklasse. Dat stelt de machtskwestie aan de orde.

Het idee en het programma voor een socialistisch alternatief dat de hulpbronnen en rijkdommen onder de controle brengt en ten dienste stelt van het volk moet zich in deze bewegingen nog ontwikkelen, samen met het oprichten van actiecomités en gecoördineerde revolutionaire raden. Waar dat gebeurt, hebben deze bewegingen het potentieel om socialistische federaties van Latijns Amerika en het Midden Oosten tot stand te brengen. Zij kunnen een inspiratie zijn voor een socialistische wereld!

Woningcrisis blijft verergeren

Enkele weken geleden werd een groep studenten door de politie in het centrum van Groningen gearresteerd voor het kraken van een huis dat al 12 jaar leegstond. Er zijn te weinig huizen voor studenten in Groningen, met name internationale studenten, die in noodopvangcentra zijn ondergebracht die binnenkort sluiten. De actie van de studenten heeft ertoe geleid dat de burgemeester dit onderwerp op de agenda heeft gezet.

DOOR RAJA, EINDHOVEN

In het Verenigd Koninkrijk lanceren studentenactivisten in het hele land een 'Cut the Rent'-campagne, waarin wordt aangedrongen op een verlaging van de huur voor studentenhuisvesting op universiteitscampussen. Ook in Ierland zien studenten hun studiekosten de pan uit rijzen vanwege de dure studentenhuisvesting, terwijl er tegelijkertijd een sterke stijging is van de bouw van hotels.

In heel Europa blijft het gebrek aan betaalbare studentenhuisvesting een dringend probleem dat alleen maar zal verergeren. Zeker in Nederland, waar een grote instroom van internationale studenten plaatsvindt, is de woonsituatie in steden als Utrecht, Groningen, Eindhoven en Amsterdam zeer ernstig. Geschat wordt dat meer dan 30.000 studenten niet weten waar ze dit semester gaan slapen.

De woonsituatie in steden als Utrecht, Groningen, Eindhoven en Amsterdam is zeer ernstig. Geschat wordt dat meer dan 30.000 studenten niet weten waar ze dit semester gaan slapen.

De meeste woningen staan onder controle van de particuliere sector, met onvoldoende toezicht van de overheid op de huurprijzen die woningcorporaties en verhuurders in rekening brengen. Verder wordt er te weinig sociale huisvesting gebouwd door de overheid. In plaats daarvan is er een opgang van de zogenaamde "Student Hotels", waar één nacht 100 euro kost - nauwelijks gericht op studenten dus. Het feit dat studenten geen onderdak vinden terwijl er verlaten huizen en kantoorruimtes zijn, en er nieuwe hotels omheen ontstaan, toont het falen van het systeem.

De huisvestingscrisis treft niet alleen studenten. Het treft ook de arbeidersklasse voor wie het steeds moeilijker is om een huis te bezitten. De huisvestingscrisis leidt ook tot toenemende dakloosheid.

Huisvesting moet worden gezien als een fundamenteel recht, noodzakelijk voor het welzijn van iedereen. Onder het kapitalisme worden huizen uitsluitend gebouwd met het oog op winsttoegroep, wat leidt tot de ongelijkheid die we om ons heen zien. Om dit te overwinnen moet de overheid samen met de lokale

gemeenschappen werken aan betaalbare sociale huisvesting en universiteiten verantwoordelijk maken voor het verstrekken van gratis of in ieder geval goedkope huisvesting aan studenten die op hun campussen studeren.

Socialistisch Alternatief roept op: sluit aan bij de lokale huisvestingsactiegroep en doe mee aan de strijd. De huisvestingsstrijd zal alleen maar heviger worden.

Nee tegen het Turks offensief tegen Rojava!

De economische crisis in Turkije ondergraaft de steun voor president Erdogan en zijn conservatieve AKP-partij. Deels als antwoord op de interne crisis komt een oorlog in Syrië en meer bepaald tegen de Koerden het Turkse regime goed uit. De interne crisis wordt geëxporteerd.

DOOR NICOLAS CROES

KOERDEN NOGMAALS VERRADEN

De Koerden vormen een staatloze natie, verdeeld tussen Irak, Iran, Syrië en Turkije. Dat is het geval sinds de Sykes-Picot-akkoorden waarmee de imperialistische machten het Midden-Oosten na de Eerste Wereldoorlog verdeelden. Na de instabiliteit die volgde op de invasie van Irak in 2003, werd in het noorden van dat land een Koerdische autonome zone gecreëerd. Dit was ook het geval in het noorden van Syrië toen de volksopstand van 2011 in een burgeroorlog veranderde en de troepen van Bashar al-Assad naar het zuiden trokken. Deze Syrische gebieden vormen Rojava, een gebied waar verschillende etnische groepen (Koerden, Arabieren en Turkmenen) en verschillende geloofsgemeenschappen zonder conflicten samenleven.

Toen ISIS terrein won, vochten Koerdische milities hard om deze extreemrechtse kracht te stoppen. Dit was vooral in Syrië het geval waar de Volksbeschermingseenheden (YPG, de gewapende vleugel van de Democratische Uniepartij PYD) ISIS terugdreven. Een groot gebied in Noord-Syrië kwam onder Koerdische controle, tot groot ongenoegen van het Turkse regime, dat vreesde voor de impact op de roep naar zelfbeschikking onder de Koerden in Turkije.

Niemand twijfelt aan de heldhaftigheid van de Koerdische strijders in hun strijd tegen ISIS. Geconfronteerd met het gevaar van islamistische terroristen, werd uit wanhoop een alliantie gesloten met de VS en Rusland om luchtsteun te verkrijgen. Wij hadden begrip voor de wanhoop van deze situatie, maar verwezen naar eerdere gevallen waarbij de Koerden verraden werden. In 1991 moedigde de VS een Koerdische opstand tegen de Irakese dictator Saddam Hoessein aan, maar lieten ze vervolgens toe dat Saddam de Koerden afslachtte. Ook nu werden de Koerdische strijders als kanonnenvoer gebruikt. Zodra ISIS verdreven was, lieten de imperialistische machten hen vallen.

De VS en Rusland gaven groen licht aan Turkije om Syrië binnen te vallen. Ze deden dit in de hoop hun eigen betrekkingen met het

Turkse regime te stabiliseren. Erdogan wil naar eigen zeggen Syrische vluchtelingen in Turkije overbrengen naar Noord- en Oost-Syrië waar hij bufferzones wil tussen de Koerdische regio's door de samenstelling van de bevolking te veranderen en Arabieren en Koerden tegen elkaar op te zetten. Tegelijk gebruikt hij dit om in eigen land te zeggen dat de druk van de aanwezigheid van 3,5 miljoen Syrische vluchtelingen zal verlicht worden. Diezelfde vluchtelingen worden als chantagemiddel gebruikt tegen de EU.

Het resultaat is een oorlog tegen de meest efficiënte strijders tegen ISIS en de mogelijkheid dat die reactionaire groep zichzelf kan reorganiseren. Nee, het is niet de rechterzijde in Turkije, de VS, Rusland of de EU die het terrorisme zal stoppen!

BOUWEN AAN EEN BREDE ANTI-OORLOGSBEWEGING

De enige betrouwbare partner voor Rojava is een brede anti-oorlogsbeweging die het recht op zelfbeschikking van onderdrukte volkeren in haar strijd integreert. In deze beweging kan meteen de discussie gevoerd worden over welk soort staat en samenleving nodig is om een einde te maken aan oorlog en uitbuiting. Op korte termijn is het moeilijk om in Turkije een anti-oorlogsbeweging uit te bouwen, onder meer door het gebrek aan democratische rechten en de invloed van de stormvloed aan nationalistische oorlogspropaganda. Maar desondanks moeten alle linkse krachten, waaronder de vakbonden, standpunt innemen en het verzet tegen de oorlog stimuleren.

Zoals Sosaialist Alternatif, onze Turkse zusterorganisatie, opmerkt: "De omstandigheden zullen veranderen naarmate de oorlog voortsleept en alle tegenstrijdigheden en gevolgen ervan duidelijk worden voor de arbeidersklasse. Het zal duidelijk worden dat het Erdogan-regime de oorlog gebruikt om de aandacht af te leiden van de politieke realiteit, waarin de verarming van de arbeidersklasse, de hoge kosten van levensonderhoud en de werkloosheid alleen maar toenemen."

In verschillende Europese landen, waaronder Nederland, waren er vanuit de Koerdische gemeenschap al anti-oorlogsacties. Vakbonden, vredesbeweging en linkse organisaties moeten daaraan deelnemen.

Vandaag zit het Midden-Oosten in een dodelijke kluwen waar arbeiders, armen en onderdrukten gedwongen worden elkaar af te slachten te midden van hongersnood, ziekte, dood, armoede en mi-

gratie. Het tegengif voor dat bloedbad is strijd tegen imperialisme en kapitalisme, en voor een echt alternatief op basis van de eenheid van de werkende klasse zonder enig onderscheid op basis van etnische achtergrond, religieuze strekking of gender; voor een samenleving zonder uitbuiting of nationale onderdrukking, met andere woorden een democratische en vrijwillige socialistische confederatie van het Midden-Oosten. Hoewel dit vandaag bijzonder moeilijk lijkt, is er geen andere weg vooruit.

Foto: demonstratie tegen de Turkse invasie in Rojava.

Foto door Willem Croese

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF

Nummer 9. November - December 2019

Na het AOW en Pensioenakkoord met steun van PvdA en Groen Links, leek de positie van Rutte 3 sterker dan ooit. Het hele politieke midden had plaats genomen in de strontschuit en gaf zo met terugwerkende kracht haar akkoord aan het beleid om de rijken rijker en de armen armer te maken. Terwijl het draagvlak onder de bevolking voor dit Uitvoerend Comité van het grootkapitaal steeds verder afneemt. Na de protesten tegen de verlaging van de dividendbelasting, de verlaging van de winstbelasting, de verhoging van de BTW, alle schandalen rond vooral VVD-politici, de schrijnende hypocrisie om nog maar te zwijgen over keiharde onwaarheden, is het bijna vreemd te noemen dat in de officiële media en commerciële peilingen de steun voor dit kabinet lijkt aan te houden.

DOO PETER DEN HAAN, SP-LID IN ROTTERDAM (OP PERSOONLIJKE TITEL)

Laten we ons niet teveel in de maling nemen door dit soort private beïnvloeders die belang hebben bij het in stand houden van de gevestigde orde. In 1 jaar tijd is het aantal protesten tegen het regeringsbeleid gestegen van ongeveer 1000 in 2017-2018 naar al 3000 in dit jaar. Het gevoel dat in Nederland niet meer wordt geprotesteerd klopt dan ook niet met de werkelijkheid. Integendeel.

Wat wel een rol speelt, is dat door de slappe oppositie van de zogenaamde linkse partijen, met name PvdA en Groen Links en de steun van de vakbondsleiding aan het zittende kabinet, de protesten erg versnipperd en verspreid zijn gebleven. De oplopende frustratie over de 'machteloosheid' sloeg pas om toen de protesterende boeren met zwaar materieel aantoonde lak te hebben aan de bedilzucht van Rutte 3 en haar lakeien. Niet zo zeer de inhoud, maar vooral de vorm deed een grote groep van mensen die de laatste jaren vooral tevergeefs (om stoom af te blazen) in een of andere protestmars had meegelopen, opgelucht adem halen. Ja er is effectief verzet mogelijk. Net zo goed als de vele protesten in het buitenland, hoop maar ook verbijstering opleverden, waarom het hier zo 'tam' blijft, ondanks alle schurkenstreken van de gevestigde orde.

De laatste loodjes van het Kabinet Rutte 3 wegen het zwaarst. De beloftes komen weer uit de kast, er dient te worden voorgesorteerd op de verkiezingen in 2021. Maar de afbraak van het onderwijs, de zorg, de loze beloften over de volkshuisvesting, de lastenverzwaringen voor burgers en verlichtingen voor multinationals, de verkwanseling van publieke taken en falend openbaar bestuur kunnen met geen mogelijkheid meer met mooie praatjes en leugentjes om bestwil worden verhuld. Maar het verzet zal wel moeten worden gebundeld. Met verzet tegen kapitalistische afbraak en uitbuiting. Naar een linkse meerderheid op een socialistisch programma!